Ч. 20. Второк, дня 28. січня 1919. Рік II.

Поодиноке число стоїть 40 с.
Редакція й Адміністрація Станиславів, Собіського 60.

НОВЕ ЖИТТЯ

Виходить кождого дня з виїмкою понеділків.

Условини передплати:
річно К.140
піврічно „ 70
чвертьріч. „ 35
місячно „ 12
Рукописей не звертається.

Свято злуки в Києві.

Німеччину притискають. -- Новий кабінет Падеревського. -- Республиканський рух в Бельгії. -- Арештовання Спартаківців.

Наша політика.

Із ріжних питань внутрішньої політики висунулася на перше місце земельна справа. Сьогодня, як перед нами лежить ясний і добрий закон про землю, затверджений Директорією, годі дальше відкладати рішення про сю справу. Нема ніякого сумніву, які будуть рішення Української Національної Ради. Випереджуючи їх — повинен державний Секретаріят в порозумінню з київським правительством поробити заходи, щоби відповідно зустріти постанови Української Національної Ради про землю. Передовсім повинен він постаратися про зорганізовання землемірських курсів та про загальний примділ землі в користування мешканцям поодиноких громад, себто про визначення скільки землі дістанеться в користування мешканцям кожної громади. Треба також видати земельний закон з поясненнями та постаратися про вибір сільських, повітових та краєвої земельних комісій, котрі мають дальше вести земельну справу.

Друга дуже важна внутрішня справа — се прохарчування населення та доставлення йому предметів необхідних в господарстві. Незадовго почнуться весняні роботи і треба буде дуже богато ріжних рільничих знарядів для управи ріллі. Тепер вже нестає сірників та паперу, а за якийсь час забракне також паперців до папіросів. Сі всі річи можна легко закупити в сусідних краях, як продасться їм нафту. Тимчасом нашу нафту продається звичайно без умови про доставу потрібних нам річей, а найчастійше переходить вона за границю дорогою потайної торговлі. Говорять, що Будапешт дістає $^1/_{10}$ свого запотребовання нафти через замінну торговлю, а $^9/_{10}$ потайною дорогою. Деякі відомі факти кажуть догадуватися, що ся поголоска як не правдива, то в кожному разі недалека правди.

Обовязком державного харчевого уряду — сконцентрувати заграничну торговлю в своїх руках та постаратися о довіз тих товарів, котрих у нас нема.

В справах заграничної політики треба як найскорше фактично довести до одноцільної репрезентації соборної України та навязати приязні відносини до держав антанту і чехо-словацької Республики. Негайно треба усунути з дипльоматичної служби тих людей, котрі не мають симпатій в згаданих державах. Се все тепер незвичайно пильні справи з огляду на мирову конференцію. Сподіваємося, що до сих справ не будемо мусіти в друге повертати. Але якби се показалося конечним, то з природи річи мусілиб ми сягнути до нашого редакційного архіву, щоби докладнійше освітити декотрі справи.

Звідомлення укр. ґен. штабу

з дня 24. січня 1919.

На усіх фронтах стрілянина. Зрештою нічо нового.

з дня 25. січня 1919.

На північ від Львова і коло Львова: без змін.

На південь від Львова: Поляки перейшли в наступ на Нановиці, на південний захід від Мостиск, но були відбиті.

з дня 26. січня 1919.

На усіх фронтах без змін.

Начальник штабу укр. військ.
полковник Мишковський.

З Польщі.

Новий польський кабінет. Варшава, 16. січня. Часопись „Курієр Польський“ доносить: Вчора підписав начальник Пілсудський димісію дотеперішнього кабінету і листу членів нового правительства. Президентом міністрів і міністром заграничних справ став Гнат Падеревський, міністром внутрішних справ Скульський, освіти Міхальський, скарбу Енґліш або Коньча, судівництва Супінський, культури Пшесмицький і рільництва Яніцький.

На основі наших власних інформацій можемо додати, що кабінет Морачевського подався до димісії, бо антант був проти нього.

Невдоволення з нового польського міністерства. Половина міністрів до кабінету Падеревського має прийти від польського народового комітету в Парижі. У Варшаві чується сильне невдоволення проти сього кабінету.

Катастрофальний стан фінансів Польщі. З Берліна 17. І. „Die Allg. Ztg.“ довідується з офіціяльних польських кругів, що стан польських фінансів є прямо катастрофальний. Приміром вже тепер не має польське правительство гроша на виплату грошей військам нанятим проти Німців, Чехів і Українців. Заходить небезпека, що польське військо покине ряди і як банди грабіжників стане небезпечним для власного краю. Правительство робить зусильні старання, щоби стягнути гроші, тому наложило незвичайно високі посередні податки. („Moravsko-Slezsky Dennik“—Пр. б. ДСВС).

Проголошення злуки в Київі.

Радіо з Київа, 25. січня. Всім українським посольствам і місіям: Париж, Відень, Берлін, Берн, Константинополь, Варшава, Рим, Софія, Гельсінґфорс, Гаґа. — На основі ухвали Української Національної Ради західно-української республики проголошено в Київі 22. січня с. р. злуку українських земель бувшої австрійської імперії з українською Народньою Республикою в одноцільну суверенну Українську Народню Республику. Це свято проголошення злуки відбулось на Софійській площі в Київі при надзвичайному здвизі народа і серед величного ентузіазму громадянства. Після цього відбувся нарад українських військ і численні маніфестації, якими нарід витав Директорію і народнє правительство. Чеховський.

Поляки хочуть кольовій. З Кракова 17. І. В польських часописях появляються чимраз частійше агітаційні статті, щоби Польща старалася дістати часть німецьких кольоній в Африці. „Goniec Krakowski“ думає, що для Польщі булоби вельми вигідно дістати часть німецької Західної Африки, а іменно 100.000 кв. км. Камеруну з виходом до моря, а навіть з готовою пристанею.

(Пр. б. ДСВС).

З німецької републики.

Продовження перемиря з Німеччиною. Бюро Вольфа доносить, що маршал Фош поставив такі условини продовження перемиря на 1 місяць: За кару, що Німці не доставили означену скількість залізничих машин і возів, мусять вони додати ще 500 машин і 19 тисяч возів, з того 4 тисячі для Альзації та Льотарингії. Надто крім забраних материялів з окупованих провінцій мають Німці дати кількадесять тисяч рільничих машин; а саме: 400 парових плугів, 650 сіварок, 650 машин до розкидування навозу, 650 звичайних плугів, 650 плугів „Брабад“, 7500 борон, 2500 ножевих борон, 2500 сталевих вальців, 1500 вальців „Крекіль“, 2500 машин до кошення трави, 2500 машин до обертання сіна, 3000 жниварок.

50 міліярдів відшкодовання. — З Берліна повідомляють, про заяву державного секретаря Ерцберґера, котрий сказав, що ґенерал Фош домагається від Німеччини за знищення зроблені в Бельгії, Франції та за инші шкоди винагороди в квоті 50 міліярдів марок.

Німецька торговельна фльота. Найвисша Рада воєнна антанту обіцяла постаратися о поживу для Німеччини і прилягаючих до неї країв як Німеччина видасть антантові свою торговельну фльоту, що є невтральних портах.

Арештовання „Спартаківців“. Ледебур і Е. Маер находяться в слідчій вязниці на берлінськім передмістю Моабіт.

Зі світа.

В Бельгії. Серед бельгійських робітників шириться рух за переміною Бельгії в республику.

Крапоткін убитий. Женева. Англійська часопись „Дель-Мель“ доносить, що большевики убили відомого на весь світ теоретика комуністичного анархізму, князя Петра Крапоткіна.

Він уродився 1842 року в Москві. Дорога на царський двір стояла перед ним отвором. Одначе він кинувся у вир революції. Увязнений втік з лічниці і виїхав з Росії. Кілька літ видавав в Швайцарії часопись „Револющія“. Прогнаний зі Швайцарії, виїхав до Франції, а потім до Льондону. По вибуху російської революції повернув до дому. Увязнений большевиками, впав жертвою убійства. Найпопулярнійші його твори се „Гасла революції“ та автобіографічні „Спомини революціонера“.

Новинки.

З почти. Щоби запобігти всім неправдивим вістям, що здержують почтовий рух та приносять шкоду населенню — подається до загального відома, що **почтова каса щадинча** у Відні урядує як передше в мирних часах.

Всі вплати на чеки (Erlagschein) при наших урядах почтових вписує почтова каса щадинча у Відні на рахунок властителя конта, а на жадання виплачує готівку.

Зараз як і передше можна приступати до обороту чекового і прохати о отворення чекового конта.

Отворення мирової конференції.

Повісткам аґенції Аваса подаємо перебіг отворення мирової конференції: 18. січня. Вже перед 2 годиною стали громадитись непроглядні товпи народа перед палатою міністерства закордонних справ в Парижі. В дуже великім числі явились журналісти, фотоґрафи та світлівці кінематоґрафічних підприємств. Від 2 год. 20 мін, зїзджаються делеґати і займають місця в „Старій салі“. Президент Вільзон заїжджає о год. 2 мін. 45. Війська віддають йому почести. На найвисшому степені сходів витає його міністер закордонних справ Пішон, якого президент витає сердечним стисненням руки. В такий сам спосіб витають президента Поанкаре. О 3 год. 30 мін. входить він на салю і займає місце біля американських делеґатів і Вільзона. Праворуч сидять англійські делеґати, ліворуч делеґати других держая. Загалом є 72 учасників. **Поанкаре** читає серед напруженої уваги авдіторії звучним голосом свою промову, почім переводчик передає промову на англійській мові. Зміст сеї промови подали ми в однім з попередних чисел нашої часописі. По промові подає Понкаре всім делеґатам руку і виходить із салі.

Клемансо займає презідіяльне місце та предложує вибір дефінітивного предсідателя. **Вільзон** підносить заслуги французької республики і ставить внесення на вибір Клеманса, **Льойд Джордж і Соніно** попирають внесення Вільзона. Клеманса вибирають одноголосно президентом; його заступниками є делеґати 5 великих держав.

Подякувавши за слова признання, говорить Клемансо про одвічальність виновників війни та про міжнародне робітниче законодавство і заявляє, що питання про **союз народів** приходить як перша точка денного порядку найблищого засідання.

Засідання закрито о год 4 мін. 30.

Нач. редактор: Др. Ростислав Заклинський. З печатні Е. Вайденфельда в Станіславові. Відвічальн. редактор: Лесь Рудий.